

έρχονται, ὁ ἕνας πίσω ἀπ' τὸν ἄλλον, ἄντρες, παιδιὰ, κάμποσοι κίτρινοι καὶ μὲ πρισμένα μάτια.

Ἀπ' τὸ καμίνι, εἶδε ὁ Μαρμούλης, μιὰ φλόγα νὰ ξεπετιέται, ποῦ γρήγορα ἕνα μακρὸ σίδερο, τοῦ καμινιδόρου, τὴ σκέπασε μὲ κάρβουνο. Καπνὸς σταχτερὸς βγήκε τότε, ἔπειτα πάλι μιὰ φλόγα μικρή, λεπτή, γαλάζια, φάνηκε νὰ προβάλλει καὶ νὰ κουνιέται σὰ νὰ προσπαθοῦσε νὰ ἐλευθερωθεῖ ἀπ' τὸ βάρος τοῦ καρβουνίου.

Τὸ ἀμών· ἔδγαλε ἁρμονικὲς φωνὲς ἀπὸ τὰ χτυπήματα τῶν σφυριῶν, ποῦ σὲ λίγο ἀκουστήκανε νὰ χτυποῦνε τὸ φλογισμένο σίδερο.

Ὁ Μαρμούλης δούλευε χωρὶς τίποτα νὰ τὸν ταράξει ἀκόμα. Ἡ λίμα τοῦ κατσαρμάλλη, ποῦ ἄφινε στριγγὲς φωνές, τὸν ἔκανε νὰ θυμηθεῖ μιὰ γειτόνισσά του ὑστερικά, ποῦ κάτι τέτοιες φωνὲς ἔδγαζε ἕνα βράδυ.

Ξαφνικὰ ἄκουσε νὰ τὸν φωνάζουν·

— Μαρμούλης!

Ἐκύταξε.

— Ὁ κύριος Λαοῦδας σὲ θέλει! Ἄφησε τὴ δουλιὰ του καὶ πῆγε μὲ σουφρωμένα φρύδια. Τοῦ εἶπανε πῶς ἦτανε ἔξω. Στὴν πόρτα κοντὰ εἶδε, καθὼς ἐγίγνε, τὸ ἄμαξάκι τοῦ Λαοῦδα μὲνα μαῦρο ἄλογο, ποῦ κύρτωνε τὸ λαϊμό του καὶ χτυποῦσε, ἔσκασε τὴ γῆ μὲ τὰ μπρο, στινὰ του πόδια, καὶ ποῦ μὲ δυσκολία τὸ κρατοῦσε ὁ Τσοῦρμπος ὁ ἐργολήγος. Ὁ Λαοῦδας στεκότανε πρὸ πέρα, καὶ εἶχε τὸ χέρι του δεμένο.

— Ἐλα, βρε ἀδελφέ, τοῦ εἶπε αὐτός, ἅμα τὸν εἶδε, δὲ βλέπεις; Τὸ ἔδγαλα χτές καὶ δὲν μπορῶ νὰ τὸ ἐδῇ· γήσω! Καὶ θέλει μπράτσκα καὶ μπράτσκα καὶ νὰ ξέρει κανεὶς ἀπ' ἄλογα! Ἀπ' αὐτούς; ἄστους! δὲν ἀξίζει κανεὶς! Ἐλα, ἀνέβα καὶ τράβα! Ἐγὼ θὰ μῶ μέσα!

Ὁ Μαρμούλης ἀνέβηκε, χωρὶς νὰ πει λέξη, στὸ ἄμαξάκι καὶ πῆρε τὰ ἵνικα. Ὁ Τσοῦρμπος ἄφησε τὸ ἄλογο καὶ αὐτὸ ταράχτηκε.

— Ἐ, ἔ! τοῦ φώναξε ὁ Λαοῦδας.

— Κράτα το καλά! εἶπε ἔπειτα στὸν Μαρμούλη, καὶ ἀνοίγοντας τὴν πόρτα, ἅμα τὸ ἄμαξάκι· στάθηκε μπῆκε μέσα.

— Θὰ τραβήξεις γιὰ τοῦ Περόπουλου! Θέλει μιὰ πόρτα μεγάλη. Θὰ πάρεις καὶ τὰ μέτρα! Τὸ ξέρεις τὸ σπῆτι του; Κεῖνο τὸ τελευταῖο, στὸ γκρεμνὸ!

Ὁ Μαρμούλης εἶχε γυρίσει στὸν Λαοῦδα γιὰ νὰ κοῦσει, καὶ εἶδε ψηλά, στὸν κατακάθερο οὐρανὸ, ἕνα σύννεφο κρεμασμένο, χαμηλά, χαμηλά, καὶ σὰ νὰ τοὺς κύταζε.

Τὸ ἄμαξάκι ἄρχισε νὰ τρέχει.

Πάλι κύταζε μὲ τρόπο πίσω του.

Τὸ σύννεφο ἀκολουθοῦσε τὸ ἄμαξάκι.

Ἐτρώμαζε καὶ χτύπησε τὸ ἄλογο καὶ αὐτὸ τινάχτηκε καὶ ἄρχισε νὰ τρέχει γρήγορα.

— Ἔτσι ντὲ! ἄκουσε τὸν Λαοῦδα νὰ λέει.

Σὲ λίγο ποῦ κύταζε πίσω, εἶδε τὸ σύννεφο, ὅχι πιά κοντὰ, ἀλλὰ σὰ νὰ εἶχε σταθεῖ καὶ τοὺς κύταζε ποῦ φεύγανε.

— Μὰ τί κυτᾷς; τὸν ρώτησε ὁ Λαοῦδας καὶ γύρισε καὶ κύταξε κι αὐτός.

Ὁ Μαρμούλης εἶχε ἡσυχάσει καὶ γρήγορα λησμονήσε τὸ σύννεφο. Δὲν σκεπτότανε τίποτα. Χτυποῦσε κάποτε τὸ ἄλογο, ποῦ τότε ἔτρεχε ἐρμητικὰ ἀφίνοντας τὸ κουνιτὸ τρέξιμό του.

Ψηλά ὁ ἥλιος ἔλαμπε καὶ πέρα ἡ θάλασσα φάνηκε νὰ κυλιέται ταραγμένη, ἐλο κύματα. Ἕνας γλάρος πετοῦσε πάνω ἀπ' τ' ἀφρισμένα νερά καὶ ἕνας ἄλλος ὑψώθηκε.

Στὸ νεῦ τοῦ Μαρμούλα τίποτα δὲν ὑπῆρχε καὶ κύταζε, ἔτσι χωρὶς νὰ θέλει, σὰ νὰ βρισκότανε ἔξω ἀπ' ὅλα αὐτὰ, νὰ ἔδλεπε κόσμον ἄλλον, τοὺς γλάρους, τὸν ἥλιο, τὸ κύμα, ποῦ ταραγμένο ἔτρεχε, κουνιότανε, βούιζε, φώναζε μὲ χίλιες φωνές, καὶ ἀκουγότανε νὰ χτυπᾷ δυνατὰ στὰ βράχια καὶ νὰ πηδᾷ σὰ θηρίο, ποῦ πεινᾷ καὶ μανιασμένο ζητᾷ νὰ βγεῖ, νὰ πεταχτεῖ ἔξω ἀπ' τὸ λάκκι, ποῦ τὸ χροῦνε κλείσει.

Ἀλλὰ νὰ, ξαφνικὰ ὁ Μαρμούλης στράφηκε μὲ φόβο.

Πίσω, μαζὶ μὲ τὸν Λαοῦδα μιὰ γυναίκα καθότανε, ἦτανε κοντὰ του. Ἡ γυναίκα του!!

Αὐτὸς ἦτανε ἄτιμος πιά, αὐτὸς τοῦ τὴν εἶχε πάει!

— Ἀ! ἔκανε ἄγρια καὶ χτύπησε τὸ ἄλογο δυνατὰ ὅσο μποροῦσε. Αὐτὸ πεταχτηκε μὲ ὀρμὴ καὶ ἄρχισε νὰ τρέχει τρελά...

— Μωρὲ τί κάνεις; τοῦ φώναξε ὁ Λαοῦδας καὶ θέλησε νὰ σηκωθεῖ, ἀλλ' ἔπεσε χλωμὸς μὲ τ' ἄμαξι.

Αὐτὸς μὲ μουγκριτὸ χτυπᾷ, χτυπᾷ τὸ ἄλογο καὶ αὐτὸ τρέχει, κατὰ τυφλὰ στὸν γκρεμνὸ, στὸν γκρεμνὸ, ποῦ κάτω πηδοῦσε, φώναζε, βρυχότανε σὺν πεινασμένο θηρίο ἡ θάλασσα!...

ΔΗΜΟΣΘ. Ν. ΒΟΥΤΥΡΑΣ

## ΜΑΝΑ ΚΑΙ ΓΙΟΣ

Ἡ γοιὰ κι' ὁ γιὸς στὴν κἀμαρα

Τὸ βροδι ἔχουν καθήσει:

Αὐτὸς γι' αὐτὴν ἀπόμεινε

Κι' αὐτὴ γι' αὐτὸν στὴ ζήση.

— Ἄκου! χτυπᾷ στὸ τζάμι μας.

Παιδί μου, κάποιον χέρι.

— Μάννα, χιονιοῦ μηνήματα

Ὁ ἀγέρας ἔχει φέρει.

— Στὸν κῆπο ἀκούω παρῖζενι

Παιδί μου, νὰ μιλοῦνε.

— Μάννα, ὁ χειμῶνας πρόσταζε

Καὶ τὰ κλαριά μαδοῦνε.

— Παιδί μου, ἰδέξ! πὸς ἔρχεται;

— Μητέρα, εἶν' τὸ σκοτάδι!

— Κι' ἡ λάμπα, γιέ μου, θάμπωσε

Καὶ σώθηκε τὸ λάδι.

Κ. ΚΑΡΘΑΙΟΣ